

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 90/2012
31.10.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених М.Ђ. и М.Ј., због по једног кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 727/12 од 17.10.2012. године, подигнутом против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2173/11 од 25.04.2012. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 727/12 од 17.10.2012. године подигнут против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 2173/11 од 25.04.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 2173/11 од 25.04.2012. године уважењем као основане жалбе браниоца окривљеног М.Ђ. и по службеној дужности, укинута је пресуда Основног суда у Новом Саду К 347/11 од 31.03.2011. године, само у односу на окривљеног М.Ђ. и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против овог решења Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП у односу на окр. М.Ј. са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и донесе пресуду којом ће укинути другостепено решење и предмет вратити Апелационом суду у Новом Саду ради одлучивања о свим жалбама против првостепене пресуде једном одлуком.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој

је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Из списка предмета се утврђује да је Основни суд у Новом Саду пресудом К. број 347/11 од 31.03.2011. године, окривљеног М.Ђ. и окривљеног М.Ј. огласио кривим да су извршили по једно кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ те им изрекао условне осуде тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по једног месеца и истовремено одредио да се ове казне неће извршити ако окривљени у року од по једне године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Другостепени суд је дана 25.04.2012. године донео решење Кж1 2173/11 којим је уважењем жалбе браниоца окривљеног М.Ђ. и по службеној дужности укинуо првостепену пресуду само у односу на окривљеног М.Ђ. и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Међутим, из списка предмета произлази да је и бранилац окривљеног М.Ј., адвокат Н.Ш. дана 10.05.2011. године изјавио жалбу против првостепене пресуде примљене 04.05.2011. године, али да првостепени суд ову жалбу није доставио противној странци на одговор нити потом другостепеном суду на одлучивање, те да је Апелациони суд у Новом Саду својим решењем Кж1 2173/11 од 25.04.2012. године одлучивао само о достављеној жалби браниоца окривљеног М.Ђ., а не и о благовременој и дозвољеној жалби браниоца окривљеног М.Ј. изјављеној против првостепене пресуде.

Одредбом члана 419. ЗКП, прописано је да надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, ако је повређен закон.

Врховни касациони суд налази да решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 2173/11 од 25.04.2012. године о укидању првостепене пресуде у односу на окривљеног М.Ђ. по жалби његовог браниоца, нема правни статус правноснажне судске одлуке, с обзиром на то да у таквој процесној ситуацији материјално правни однос који је предмет кривичног поступка није мериторно решен, па се следствено томе и не ради о пресуђеној ствари, због чега наведено другостепено решење не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости.

Законик о кривичном поступку у члану 189. став 2. ЗКП прописује да правноснажност решења наступа кад се оно не може побијати жалбом или кад жалба није дозвољена и на овај начин одређује само формалну правноснажност решења. Стога, по оцени овога суда, решење о укидању првостепене пресуде, против кога се не може изјавити жалба, има само формалну али не и материјалну правноснажност, с обзиром да укидањем пресуде Основног суда у Новом Саду К. 347/11 од 31.03.2011. године у односу на окривљеног М.Ђ. и враћањем списка предмета првостепеном суду на поновно суђење о главној ствари није мериторно одлучено, па би оцена законитости овог решења била у супротности са одредбом члана 419. ЗКП.

У односу на окривљеног М.Ј. конкретна процесно правна ситуација може се евентуално решити тако што ће првостепени суд у смислу члана 373. ЗКП примерак жалбе његовог браниоца доставити на одговор противној странци а потом жалбу и одговор на жалбу, са списима, доставити другостепеном суду ради доношења одлуке.

Из изнетих разлога, на основу одредби члана 419. и члана 421. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић ,с.р.

Бата Цветковић,с.р.